

Scheepvaartpolitie

Nieuws maandag 2 februari 2009

Stille dood en aanzet tot privatisering?

Midden december 2008 kreeg de actie van de scheepvaartpolitie (SPN) met de bezetting van de Kallosluis te Antwerpen ruime mediabelangstelling. De reden van de actie was het ernstig personeelstekort en het gebrek aan financiële middelen waardoor de veiligheid ernstig in het gedrang komt.

Voor schepen Marc Van Peel (CD&V) was dit een doorn in het oog en hij stelde letterlijk in een krantenartikel: "... dat het totaal onverantwoord is om naar dit actiemiddel te grijpen" en dat hij "... geen enkele sympathie meer heeft voor de verwachtingen die de scheepvaartpolitie stelt". Wij begrijpen de bekommernis voor de bescherming van de economische belangen van het havengebied door schepen Van Peel. Ook de vakbonden hebben hiervoor de nodige aandacht. Maar dan vergeet de schepen dat de stakingsaanzegging reeds op 9 oktober 2008 in gemeenschappelijk vakbondsfront werd aangekondigd met ingang van 21 oktober tot 31 januari 2009. Zowel de politieke overheid als de politietop lieten dus bijna twee maanden na enig positief of constructief signaal hierop te geven, zodat een actie onvermijdelijk was.

Wij wijzen erop dat juist het gebrek aan middelen en personeel de deur openzet voor allerlei criminaliteit zoals mensenhandel, drugtrafik en handel in namaakgoederen waardoor de economische belangen ook (on)rechtstreeks worden geschaad. Iedereen heeft er dus alle belang bij dat er op een kwalitatieve manier controles zijn in dit al moeilijk te overzien uitgestrekt gebied. En dan hebben we het nog niet over het veiligheidsaspect en de Schengen-akkoorden die niet meer kunnen worden nageleefd.

De actie op 16 december heeft wel vruchten afgeworpen. Dezelfde dag werd een delegatie ontvangen door burgemeester Janssens en door commissaris-generaal Koekelbergh. Op 6 januari werden de besprekingen voortgezet met directeur-generaal Libois waarbij schriftelijk extra aanwervingen en een rechtmatige herverdeling van de beschikbare middelen werd toegezegd. Door een wederzijdse constructieve houding die op tijd komt, zijn dus harde acties in de toekomst wellicht te vermijden. Toch mogen wij ons door beloften niet in slaap laten wijgen, want is hier niet meer aan de hand?

De problemen binnen SPN zijn dezelfde van de kust tot over de taalgrens:

- een onverantwoorde werkdruk door het enorm personeelstekort. Zo moet bijvoorbeeld SPN Luik met 26 personeelsleden instaan voor gans Wallonië.
- hierdoor nog meer onregelmatige diensten die het familiale en sociale leven aantasten.
- geen duidelijke leiding, onder andere omdat officieren die vertrekken niet meer vervangen worden.
- niet meer te behalen minimale Schengen-normen.
- beperking tot enkel nog basispolitiezorg en geen uitvoering meer van de specifieke taken van de scheepvaartpolitie.
- geen investeringen in functionele opleidingen.
- niet naleven van het minimaal schietonderricht.

De leden van de scheepvaartpolitie vrezen dat men op termijn deze gespecialiseerde dienst uiteindelijk zal opdoeken. Een terechte vrees als de huidige trend van gebrek aan investeringen, middelen en personeel aanhoudt. Nog verontrustender is dat een gelijkaardige problematiek zich voordoet bij andere gespecialiseerde politiediensten zoals de spoorweg-, luchtvaart- en wegenspolitie.

Geeft de overheid hier een aanzet tot privatisering van die diensten? Een uitbreiding van de politionele bevoegdheid aan de civiele bewakingseenheden bij de spoorwegen werd alleszins al bekrachtigd. En rond

bepaalde havengebieden zou er met de lokale politie al een concurrentieslag worden beslecht om de 'interessantste' vaststellingen. Nochtans werden hierover protocolakkoorden met de lokale overheden afgesloten. Gezien de uitgestrektheid van deze gebieden is het dan ook niet denkbeeldig dat private bewakingsfirma's hun opwachting maken. De tendens om hoe langer hoe meer politionele taken toe te vertrouwen aan private en civiele bewakingsondernemingen én de vaststelling dat bepaalde politieke partijen hiervoor niet ongevoelig zijn, maakt ons ongerust.

Politie heeft te maken met openbare orde en behoort dus toe aan een openbare dienst die op een formele, transparante manier moet worden gecontroleerd. Privatisering van politie zet de deur open voor willekeur, ondoorzichtigheid en onduidelijkheid. Dit schept verwarring bij de bevolking, tast de grenzen van onze politiebevoegdheid aan en verscherpt de concurrentie op het terrein. Dit laatste moet beslist tegen elke prijs vermeden worden. De terechte politiehervorming kwam er omwille van een gebrek aan middelen, personeel en communicatie en door de onderlinge concurrentie (de 'oorlog') tussen de politiediensten. Als de overheid op deze manier blijft handelen, stevenen we onvermijdelijk af op dezelfde problemen waarvoor de hervormingen van de politiediensten werden doorgevoerd.

Wij pleiten ervoor om:

- alle andere gespecialiseerde diensten met gelijkaardige problemen hierbij te betrekken.
- prioriteiten te stellen voor het takenpakket met het accent op ieders specialisatie en in functie daarvan de bestaande protocollen te herbekijken.
- politiescholen te sensibiliseren meer aandacht te besteden aan deze gespecialiseerde diensten met bijvoorbeeld verplichte korte stages.
- met de verschillende partners en actoren samen naar oplossingen te zoeken.
- met de federale en lokale overheden in overleg met vakbonden de nodige maatregelen uit te werken om tot een globale oplossing te komen waarvan iedereen beter wordt.

Alle burgers hebben recht op een kwalitatief hoogstaande politiezorg en wij moeten over dit recht waken. Dit kan niet door een versnippering en herverkaveling van ons politielandschap. De sterkte van een goede politiedienst zit in een maximale complementariteit van de verschillende diensten. Door de politiehervorming zijn op het terrein alle structuren aanwezig; men moet ze alleen op de juiste manier uitbouwen en beheren. Wij stellen jammer genoeg vast dat dit niet altijd gebeurt.